

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész evre . . . . . 8 K
Fél evre . . . . . 4 -
Negyed evre . . . . . 2 -
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésben Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitlter sora egy korona.

Szövetkezzenek a gazdák!

(Néhány szó a járási gazdakör érdekében.)

Alsólendva, április 12.

Nagy erő van az egyesülésben! A mindennapi élet küzdelmeihez jólöre kell erőt gyűjteni; mert aki ölbe tett kézzel várja a bajt s csak mikor már megvan az, akkor kapkod fűhöz-fához: az sem magán, sem másan nem tud segíteni. Készen kell találnia mindenkit a bajnak! Hiába a nagy felebaráti szeretet, ezzel nem lehet eloltani az égő házat; de ha egyesült erővel és okkal-móddal fogunk az oltáshoz: megmenthetjük, ami megmenthető.

Az ember vagyonát nemcsak a tűz fenyegeti: lépten-nyomon érhet bennünket veszedelem. Hányan vannak, akik elpusztulnak, akiket pedig jó tanáccsal, támogatással meg lehetett volna menteni. Sok pusztulásnak indult ember kimenekülhetne a bajból, ha idejekorán utána látna dolgának s ha megszívlelné a jó tanácsot. — Egyesülés után lehet legtöbbet elérni!

Akiknek közös érdekeik vannak: szövetkezzenek! Egy-egy ember magára hagyatva igen kevésre képes; közösek az érdekek, tehát közöseknek kell lenni a küzdelmeknek is. Nem áll meg a világ kereké! Folytonosan haladnunk kell, megyünk mindig előre és mindig nagyobbak lesznek a megélhetéssel járó gondok.

A magára hagyott ember olyan, mint a magára hagyott fácska: tépi, szagatja

az élet vihara és még szerencse, ha csak ferde növést lesz s le nem török.

Erre való az egyesülés, a szövetkezés. Amit egy-egy ember magára hagyatva megtenni nem bír, azt talán megbírja tenni az a csoport, melynek tagjait közös érdek hozta össze. Amit egy-egy ember nem bír megszerezni, vagy amihez csak nagy áldozat árán tud hozzájutni: annak osztályosává lehet, ha többekkel egyesül. Egyesült erővel oly eredményeket érhetünk el, melyekre egyenként még csak gondolni sem mernénk.

Ha végigtekintünk az emberek között, szomoruan tapasztaljuk, hogy semmiféle osztály annyira elhanyagolva nincsen ebben az országban, mint éppen a gazda. Nem a nagygazdát értem, azoknak ugyan mindenki szolgálatára áll, hanem az egyszerű, a maga szegénységével küzködő, az eladósodás ellen kézzel-lábbal viaskodó kisembert, aki kész prédája minden visszaélésnek, csalásnak, kapzsiságnak, szélhámoságnak, testi-lelki nyavalyának. Neki senki se ad semmit, tőle mindenki csak pénzt akar, amit ha szép szerével oda nem ad: bőre alól is kivágyják és nem törődnek vele, hogy marad-e még utána anyijja, amennyi az élete sanyaru továbbtengésére szükséges.

Vajjon gondolkodott-e már valaha a gazda azon, hogy miért van ez így? Miért éppen ő a mostoha gyermeke az államnak és a társadalomnak? És ha gondolkodott: talált-e rá választ?

Nagyon egyszerű a válasz. Nézzen körül a gazda az emberek között. Az orvo-

soknak, ügyvédeknek, papoknak, tanítóknak, jegyzőknek, iparosoknak, kereskedőknek: mindenkinek van érdekképviselete, amelyet hívnak szövetségnek, egyesületnek, társaságnak, szakegyletnek és Isten tudja minek, csak a gazda nem tartozik sehova, egyedül a gazda mutatja még az oldott kéve szomorú képét. A szerencsétlen, magára hagyott gazda egyedül birkózik az élet tengernyi bajával, amelyekkel szemben muszáj, hogy nap-nap után százszor vereséget szenvedjen, mert ő mindenkinél hasznosabb, de nála mindenki erősebb. Pedig a nemzet ereje a földmives falusi nép, a földmivelés élteti és erősíti a nemzetet. Hogyha egyszer csak egy évben is a földmivelő osztály leteszi az ásót és a kapát, otthagyja az ekeszarvát: koplal az egész ország s nincs miből megélnie az iparosnak, kereskedőnek és hivatalnoknak egyaránt.

Számos helyen belátták már a gazdák, hogy a földmivelő népet egyedül a szövetségekbe, gazdakörökbe való tömörülés juttatja jobb boldoguláshoz, s ezért igyekeznek köröket, szövetségeket felállítani. Csak a mi járásunk gazdái tespednek tétlenül. Nagy baj biz ez, amin okvetlenül segíteni kell, még mielőtt egészen átcsap az ár a kisgazda-társadalom feje fölött.

Értsék meg a kor szavát a mi gazdáink is. Álljanak sorba és alkossanak összetartó, erős szervezetet. Hadd tudja mindenki, hogy nem egy gazdával áll szemben, amikor szemben áll egy gazdával, hanem hogy az egyetlen gazda személyében a gazdák tíz-

Régi mese.

Régi mese, régi, már alig emlékszem:
Volt egy szép királyfi, haja mint az ében,
Szeme mint az éjféli, sötét és ragyogó,
Gyémánt tiszta szíve, a lelke mint a hó.

Meglátott egy leányt tavaszi hajnalon,
Hogy vajjon mi tette: a madár az ágon,
Vagy a tavasz maga, de egyszer úgy érzí,
Hogy eddig az élet nem volt öröm néki.

Mostan napsugaras, vidám és ragyogó,
A csalogány-dal is szerelmet csattogó...

És mindig tavasz volt, örökké napsugár,
Kar-karban bolygott a királyfi és a lány.
Madarak rebhentek, rezgett a szívirvány
S boldog volt, kacagó, szegény kicsi leány.

...Mégis eljött az ősz, fagyosn fuj a szél,
Sárgult avar fölött elmulásról rej,
Szegény, bohó leány egy új tavaszra vár,
Hogy visszatérjen hozzá a hűtlen, csapodár...

Elszorul a szívem, ha e mesét hallok,
Förö, fájó könnyek futják át az arcom;
Nem keresem többé már a boldogságot,
Elhagyatva, árván járom a világot...

RÉVÉSZ KATÓKA.

Most is, most is...

Most is, most is magához vagyok hű,
Magáé most is minden gondolatom,
Álmaim, reményim mind magához hívnak,
Lángoló szerelmem, bohó, nagy ábrándom...

Tagadom erősen, be nem vallanám,
Hogy párnámon zokogva siratom
Ugy neha, neha titkos éjszakán,
Elvesztett szerelmem, bohó, nagy ábrándom.

BODNEVICH ELFRIDA.

Riport az alvilágról.

Irta: GÁNGOL ISTVÁN.

Nyájas olvasó, bizonyára már voltak életedben kellemetlen pillanatok, melyekben kellemetlen alakok — hogy is mondjam? — kellemetlenkedtek körülöttned s te olyankor jó magyar szólésmód szerint, az irodalmi stílus megkerülésével, egyenesen a pokolba küldted az illetőket, azokat a kellemetlenkedőket. Annyit már gyermekkorunkban beléink oltottak, hogy ez a pokol valami disztelen hely lehet, ahova a rossz lelkeket zárándokoltatják a bírák, akik itélnek elevenek és holtak fölött. Később hallottunk Pütről, Vuikánról, Charonról, Cerberusról, Minosról, Hermesről és a többi misztikus, alvilági potentátról, akiket mind többé-kevésbé hátborzongató mesék keretében ismertünk meg.

Nos hát, hogy ne maradjanak örökké csak

kiváncsiak kedves olvasóim a pokol mivoltjára, elhatároztam magamat, hogy lelátogatok egyszer az ördögök világába.

Bizony arra nem emlékezem már, hogy melyik állomáson is ültem tel a vonatra, mert midőn szerencsésen visszaérkeztem, illetve itt-hagyta az alvilági utra a sártekén: hát az ágyamban tértem magamhoz, mintha egy hosszú, nehéz, rémes álom után ébrednék a valóságra.

Egyet sajnállok csak. Azt u. i., hogy miért nem vittem a Görz-lencsével felszerelt kodakomat magammal, legalább most képeken is bemutatgathnám a látottakat. Nos, majd elmondom oly terjedelemben, amennyi itt elfér...

Hát repültem, szárguldtam én valami rettenetes sebességű expressz-cugon a sötét éjszakában. Fájt, szédült a fejem. Leeresztettem a kupé ablakát s kitekintettem a hívős éjszakába. Amint elkábultan belebáméskodtam a sűrű éjbe, hát egy hirtelen kanyarulattal kiestem a kocsiból.

Csodálatosan nem éreztem semmi fájdalmat a zuhanás után. Feltápázkodtam, de azt se tudtam, hogy merre menjek, merre találok valami viskót, ahol éjszakára meghuzhatom magamat. Azonban olyan sűrű volt a sötétség, hogy semmit sem láttam, csak valami rémes bagolyhuhogást észleltem a távolból, meg mintha az éj szárnys lovagjai repkedtek volna a fejem körül.

Pislákolok jobban s ime, valami tüzfélét pillantok meg. Arra tartok, közeledem, hát uram bocsá!, majd hogy hanyatt nem vágódtam elképedésben; látom nagy, veres, lobogó láng-

ezrei vannak megtestesítve és annak az egy gazdának minden jogos társadalmi, gazdasági és politikai érdeke az egész hatalmas gazdaságközlésének védelme alatt áll, a mely minden pillanatban kész azért bárkivel szemben sikra szállani.

Akkor azután elfoglalja a társadalomban méltó helyét, az első helyet a gazda, aki hasznosság tekintetében ugysis a legelső már ezer év óta és marad is első, a míg az emberek a föld termékeiből fognak táplálkozni!

Az alsólendvai sorozás.

Szerdán befejezték az ideai fősorozást Alsólendván is. Katonák tovább mentek, a Koronaszálló környéke elcsönnesült, azonban egy rettenetes, ijesztő nagy tanulság hátra maradt. A hadkiegészítő parancsnokság listája az állítás-köteles lendvájárási legények *ezreiről* beszélt s az öt napon át tartó sorozáson csak százak jelentek meg. Feltűnő nagy ugyanis azoknak a járásunkbeli legényeknek a száma, akik a sorozás elől megszöktek, kivándoroltak, utlevél nélkül hagyták el hazájukat és az óceán messze partján, a diadalmas Amerika földjén, gépek zuhogása, kerekék kattogása között, a newyorki utca nyüzsgésében, zsvájában eszükbe sem jut, hogy valahol — közel a Balkánhoz — él egy magára hagyott nemzet, jobbról-balról a német és a szláv-tenger, amely nemzetek minden fiára szükség van.

Évről-évre szaporodik a kivándorlóknak a száma a mi szűkebb hazánkban, az alsólendvai járásban is, akiket nem tartóztat vissza se szülő, se gyermek, se hazaszeretet, — megy, megy idegenbe, gépek zugásába, kerekék kattogásába, a nyüzsgő Newyork zsvájába. Évről-évre mind gyakrabban kell egy-egy nevet törölni a hadkötelesek listáján a sorozások alkalmával, évről-évre kevesebben állnak a sorozó bizottság elé, évről-évre kevesebb a megfelelő, az egészséges ujonc.

Hihetetlen, de úgy van, hogy a mostani sorozáson a hadkötelesek 50%-a hiányzott, sőt a vend községekből még ennél is többen. A hatóságok ezek után a távollevő hadkötelesek után — több, mint bizonyos — meg fogják indítani

a nyomozást, de semmit sem ér ez. Igen sok legény a sorozási idézéssel a zsebében, pár nappal a sorozás előtt hagyta el a faluját.

Ennek az ijesztő, rettenetes jelenségnek az eredendő okai ott vannak társadalmi viszonyainkban, gazdasági helyzetünkben, az élelmi cikkek hihetetlen megrágrulásában, az élet szükségleteinek nehéz kielégítésében.

Nemcsak a sorozások elől vándorolnak ki a hadkötelesek, hanem a nehéz megélhetés, a nyomor elől is. Bűbájos éneke van annak a szirénnek, mely az óceán tulsó partjáról dalol — és hívja magához az innesső partok lakóit. Arról dalol, hogy nálunk rendkívül nehéz az élet. Hihetetlenül nehéz az élelmi cikkek ára, viszont a munkabérvizonyok nem olyanok, mint az óceán másik partján. Nagyon nagy a csábítás, nem is tud annak ellenállni a föld népe. És megindul széles folyamokban a kivándorlók hömpölygő árja, oda át, a másik hazába?

Segíteni? Ki gondol nálunk erre? Nem elég, hogy katonákkal kibővített esendőségekkel, szurronnyal hajtatták vissza a határról a nyomor elől megszabadókat?!

Más módja van a segítésnek. A sok politikai handabandázás, széthuzás helyett egyesület erővel kell — társadalmi és törvényhozói uton — arra törekedni, hogy a gazdasági helyzetben változás álljon be. A gazdasági viszonyokat kell megváltoztatni okkal, móddal. A magyar nemzet életének ez a legfontosabb ütköző pontja. Ez a legégetőbb kérdés: a drágaság megszüntetése és a megélhetés megkönnyítése.

Amíg ez a nagy probléma probléma marad, addig tovább hömpölyög a kivándorlók árja, addig bővösen hangzik az amerikai szirén éneke, addig ijesztő hézagok tátonganak a sor alá kerülők listáján. Addig évről-évre szomoruan konstataljuk, hogy mindig kevesebben jelennek meg a bizottság előtt és mindig többen és többen maradnak távol a sorozástól.

Mert téved az, aki a katonáskodástól való félelemnek, gyávaságnak tulajdonítja a hadkötelesek legények kivándorlását. A főök a fenti jelenségekben keresendő. A hadkötelesek legények csak a sorozás előtti időt használják fel arra, hogy a rossz megélhetési viszonyok elől új hazába, egy jobb hazába vándoroljanak.

szájként az „Alsólendvai Híradó” egy számát. Nézi, böngészi, meglátja benne egy tárcámat, azután rám mutatva kérdezi:

— Riportér?

Igenre csuklik elkábult f. j. em. S ő, csodák csodája, hirtelen megváltozik. S. ante hajlong előttem.

Zsebébe nyul, kivész egy makula bombát s ledobja a földre... villanás... füst, s e pillanatban ott terem egy ördög-apród. Parányi az egész teremtmény, de akkora ráncok a homlokán, mint egy százesztendőös vend banyának. Sug a fülebe néhány szót s rám mutatva szól:

— Vezesd ezt az urat XIII. Belzebub magas trónjára elé!

Meg akarom köszönni a portás szíveségét, de ő csak csatogattja szénfekete fogait s hosszú hegyes karmait nyujtogatja. Jaj, mit tegyek, mit kíván? Eh, gondolom, a pokolban is csak a pénz lesz az ur! Mellényzsebembe nyulok s kezébe csuszatok egy koronát. A hatás ugyanaz volt, mint a földi portásoknál.

Hát vezet ám a kis fia-ördög mindenféle rettenetes sokadalmonokon keresztül. Láttam egy sereg megfeszítettet, egy kínzó-kamrában forróvíz-zuhanyall kurálták a pacieneket, a másikban nyáron pirították a bűnös lelküket. A sok el-kárhozott közt ismerős arcokat is láttam, de iszonyatosan eltorzulva. Megkérdeztem volna tőlük, hogy mit izennek az otthonvalóknak, de a fia-ördög megtiltotta a beszédet. Volt azután darazsak terme, mellette a keselyűk etabiásszementje, azután a hiénák fogadója, a mennykőves fülske s a csoda tudja, hány mindenféle kurszalón. Végre megérkeztünk.

(Vége következik.)

A „Pikuly” tetején.

Mi is tulajdonképpen az a Pikuly? Sem sip, sem fuvala, sem pikula, hanem egy hatalmas hegyóriás za legzomorubb helyen: Magyar- és Lengyelország határán.

Itt vagyok a tetején. Az alanti völgyekben már kezdi bontani a késői tavasz virágos subáját, melyet azonban a völgybe is gyakran vissza-visszatérő tél fagyba öl s a többszöri nyílás után csak beteg, szomorú, konyult virágokkal diszít fel a tavasz a rövid nyárnak átadott diszruhát.

Mit is keresne a virág e helyen? Magyar- s Lengyelország határán! Mikor végig nézek — előttem elterülő tájon, a magyar és lengyel völgyeken, szívem elszorul s a szemembe önkénytelenül könnyek jönnek. Egyik felől a magyar, másik felől a lengyel föld... Mintha két nagy-nagy temetőt látnék, hova legkedvesebb halottaim vannak eltemetve...

Nem messze innen van a vereckeai szoros, ahol egykor a magyar bejött e földre. Búszke, szirtbevesselt emléktábla hirdeti ott ezt. Szeretnék visszatérni az ezerév előtti időkbe hatalmas titánként, hogy egy sziklát gördítsék e szorosba, mely hatalmas dördülése hirdeté az Ázsia sivatagján száguldozó vitéz skithyáknak: Maradjatok ott!...

Ne nevesetek rajtam, kik e sorokat olvastok! Ne nevesetek e fúrának látszó ábrándokat! Szerény, apró poeta írja s mit telhet ő róla, ha így születt... Gyertek ide fel s gondoljátok végig e két ország szomorú multját, jelenét s ha akkor is kinevettek, — azt méltán töröm...

Az alanti völgyben apró faházikók látszanak. A lengyel falvak csak homályosan, a magyar-ruthén falvak egész világosan tekintenek reám.

Köröskörül, egész a messze távolig csak sűrű öserdők vannak, a falvak által elfoglalt helyek s ezek mellett levő nagyon keveske szántóföld kivételével. S itt mégis ezrével él a nép!... S ez a nép, mely csak jobbára inség-tengeriből kisütött pulisznán tengődik majdnem egész életén át, mégis szereti ezt a földet. Elviheti a sors bárhova, ennek a sziv földnek a szeretete mégis csak vissza vonzza ide. Istenem! s én ne szeretném azt a szép Göcsejszázgot, hol ezekhez képest még a koldus is ur?... Hol olyan szép a tavasz, nyár s még a késő ősz is, hogy látán az ember a paradicsomban képzei magát. Hátha még Éva is van!...

Valamikor, a régi kurucz világban II. Rákóczi Ferencé volt ez mind, még messzebb, a beláthatatlanban is. Rákóczi Ferencé, a kurucok csillagáé... most meg egy osztrák grófé... Valamikor valamelyik őse bizonyára a kurucok előli futásban szerezte érdemdíjult...

Mikor idekerültem, olyan furcsának tűnt fel, hogy a ruthén nép, melyet a történelem Rákóczi leghívőbb, legkitartóbb, legvitézebb katonáiként dicsőít, most gyáva, meghunyászkodó. De most már nem itélem el őket, mert megtaláltam a magyarázatot.

Itt a tavasz csak április közepe táján kezdődik, de az sem állandó, néha még májusban is dühöng a hóvihár. A tél pedig már szeptember elején beáll, néha még jóval előbb is. A szántóföld rendkívül kevés s ezekben a nép csakis olyan növénytet vethet, ültethet, amely hamarosan érik s elég neki ennek a sivár földnek a termőereje. Tehát kevés a föld és rossz, kevés az idő a termelésre s kevés a legelő, rét is. Nem csoda hát, ha e nép úgy testben, mint lélekben elsatnyul. A satnyasággal pedig rendszeren vele jár a meghunyászkodás, a gyávaság is. Egy-egy faluban többnyire csak 2—3 ember akad, aki irni és olvasni tud, a többi mind analfabéta. Így e szegény nép rengeteg visszaélésnek van kitéve, — nem csoda tehát, ha minden emberiségét kivész belőle.

Ha az államtól kapnak az énenhalás ellen élelemsegélyt, azt is olyan áron kapják, hogy a göcseyi ember bizonyára néhány „rosseb” elhangoztatása mellett fizetné csak ki az árát még a legnagyobb szükségben is.

Majd visszatérek még erre egy másik cikkemben. Már majdnem elfeledtem, hogy itt vagyok fön a Pikuly tetején. A lábaim emelgetem föl-váltva, mint a fagyban öráló bakancsos, mert bizony itt fön még majdnem térdig érő hó van.

A nap már lefelé bandukol éji tanyája felé s nekem vagy négyórai utam van hazáig. Díkhecc rajkó tehát, előre!

Sűrű fenyeveseken ballagok át, csetelvebotolva. Itt-ott egy-egy vad tűnik el mellettem. Sietek, mert nem szeretnék még ma este farkas-

betűkkel a felírást egy Iszonyatos magasságu, fekete sziklakapun: „Pokol.”

Ennek fele se tréfa, gondoltam, s örültem, hogy ily hamar sikerült célhoz jutnom. Nos, ha már itt vagyok: előre, bátorság, be kell jutnom minden áron.

Odasompolygok a kapuhoz, egy kicsit nyitva volt, a résen bekandikálok. Tűz, láng, siető, rohanó, üzött, hajtott, kergetett, hajukat tépő, cigánykerekeket hánzó alakok mindenfelé, némelyiken véres, megszakított gunya. Borzalom vont nézni. Ez lehetett a pokol előcsarnoka.

Borju-nagyságu, emberképi szakállas kutya ront felém s üvölt, hogy a dobhartám megfájdul bele. Kampec, gondolom. De elcsipí a portás, egy hórihorgas ördög. Vánáveres ruha van ezen, tüzgömbök a szemei; löngésit nem vehettem ki, mert minden porcikája foszforeszkáló fényben villogott.

— Mit akarsz itt, ember?! — bömbölt felém. Ötök-hatolok, hogy a vonatról késtem le, hát míg a legközelebbi jön, addig szeretném megtekinteni ezt a pokoli látványosságot.

— Hol a passzus? — kérdi, fülemben ordítva akkorát, hogy a vér is megaludt bennem.

Hát ilyet sehogysem tudtam felmutatni. Elővettem néhány leveletem, mutattam rajta a címzést, de ez kevesletette; előrántottam a kaszinói tagsági nyugtámat, rá se hederített. Most kétségbeesésben elővettem mindent, ami tárcámban található volt: egy háromszendős osztályorsjegy nyolcadot, egy tizpennigess német bélyeget, a bécsi mosósón szaldírozott szalmáját, egy pesti toronyóra-szerelő annonszát, mind elégtelen volt neki. Heuréka! Diadallal kapom elő utolsó szalma-

bundában jelentkezni az Ur ítélőszéke előtt. Pedig itt az is megeshetik.

Az erdőben a fák alját hatalmas, rothadásnak indult, iromba törzsek fedik. Ebből kap a nép az uradalomtól 2 koronáért egy szekérral, de milyen kicsike székérral. Miféleképp egy markos göcsösei legény targoncán többet elbir tolni. Az erdei legelőt sem használhatja a nép még pénzért sem, — jah, kell a vadaknak, hadd hizzanak a szarvasok. A gróf ur igen szenvedélyes vadász...

Már bent vagyok a falumban. Egyik kocsmá előtt haladok. Valami vidám-bús melódiájú ruthén dal hallatszik ki, pástorfurulyától kísérvé. Magyar fordításban ennyit tesz:

„Szép a rózsám, elmennék hozzája,
De nagyon sáros a háza tája,
Kedves rózsám, tisztítsd el a sarat:
Ezer csókot adok egy perc alatt...”
Eleg csinos nőta, hejh, de mégse magyar nőta. A magyar legény még az operenciás tengeren is átmenne, bogy a rózsájától csókot kapjon.
(Szarvasháza)

Iffj. REVERENCSCI ISTVÁN.

Az új mértékhitelítési díjszabás.

A kereskedelmi miniszter újra szabályozta a mértékek és mérőeszközök hitelítési módját és az ezért fizetendő díjakat. A hitelítési kötelezettség tudvalevőleg két évenként ismétlődik. E szerint kétféle hitelítés van: az első és az időszakos hitelítés. Az új rendelet szerint az időszakos hitelítésért is ugyanazon díjak fizetendők, mint az első hitelítés után és pedig:

I. A hosszímérték és a vastagságmérők 20—25 méterig 1 korona 2—5 méterig 20 fillér; vastagságmérők: 1 méter és kevesebb 20 fillér, hosszabb 1 korona. — A fentebbi díjak csak oly mértékekre vonatkoznak, amelyen csak egy beosztás van. Több beosztású mérték vagy a mérték több oldalán fekvő beosztás esetén a fentebbi díjak másfélszerese rovandó le.

II. Folyadékmérték, folyadékmérő eszközök és szárazanyagok mérésére szolgáló őrmentékek: 1 hl-től 50 literig 1 korona, 20 litertől 2 literig 40 fillér, 1 litertől 1 centiliterig 10 fillér. Üveg-tartályok 20 literig bezárólag 50 fillér, 20 literen felül 1 korona. Folyadékmérő eszközök: 1 kor. 50 fillér, — faláda és fakeset 50 fillér.

III. Súlyok 20 kilogrammtól 1 kilogrammig 20 fillér, 50 dekagrammtól 1 grammig 10 fillér.

IV. Méretek: 5 kilogrammig bezárólag 50 fillér, 20 kilogrammig bezárólag 1 korona, 100 kilogrammig bezárólag 2 korona, 200 kilogrammig 3 korona, 500 kilogrammig 4 korona, 1000 kilogrammig 5 korona, 3000 kilogrammig 6 kor., 8000 kilogrammig 8 korona, 15.000 kilogrammig 15 korona, 40.000 kilogrammig 30 korona.

V. Gázmérők és VI. vízmérők hitelítési díjtételei változatlanul megmaradtak.

VII. Viteldíjteljök: A viteldíjteljök hitelítési díja 4 korona, a külön áttételi szerkezet hitelítési díja 1 korona.

HIREK.

— **Járásbíróságunk köréből.** A járásbíróságunkhoz — Csizsár Sándor kir. járásbíró utódjával — kinevezett dr. Fülöp Jenő kir. albiró a múlt héten megkezdett városunkba s f. hó 15-én már hivatalba is lépett.

— **A cserföldi körjegyző ünnepése.** Cserföld (Cserencs) község polgársága és az alsólendvai járási jegyzői kar f. hó 24-én Cserföldön ünnepélyt rendez abból az alkalomból, hogy Grassanovits Antal cserföldi körjegyző, a lendvajárási körjegyzők nesztora, most töltötte be szolgálatának negyvenedik esztendőjét. Grassanovits Antal nemcsak a községében s kerületében, hanem az egész járásban igen népszerű ember, aki a nép érdekeinek előbbrejutásán hajlott kora dacára is fiatalos erővel és ambícióval dolgozik. Cserföld község és a járási jegyzői kar ezeket az érdemeket úgy akarja most elismerni, hogy együtt üli meg az ősz Grassanovitsal a

nem mindennapi évfordulót. Az ünnepély napján délelőtt fél 10 órakor a járási községi és körjegyzői egyesülete a cserföldi iskolában diszközgyűlést tart, melynek egyedüli tárgyát a jubilans üdvözlése képezi. A diszközgyűlésre meghívták a Zalavármegye területén működő összes községi- és körjegyzőket. A diszközgyűlés után társasbéd lesz Grassanovits tisztelőre.

— **Tanítóválasztás.** A lemondás folytán megüresedett kerkaszentmiklósi osztálytanítói alapsra a minap ejtették meg a választást. Megválasztották tizenkét pályázó közül egyhangúlag Szekeres Ernő János, volt peéri oki tanítót.

Kerkaszentkirályon is megüresedett egy tanítói állás. Erre pedig Nagy Ferenc, volt kerkaszentmiklósi tanítót választották meg.

— **Közgyűlési kiküldöttek választása.** Mint lapunkban több ízben említettük, a munkásbiztosító-pénztári közgyűlési kiküldöttek választása Alsólendván ma, vasárnap d. e. 9—12 óráig lesz az ipartestület helyiségében. A közgyűlési kiküldötteket szavazás útján választják. A szavazásban a munkaadók az e célra kibocsátott igazolványokkal s az alkalmazottak tagkönyvecskéjükkel vehetnek részt.

— **Egyházkerületi közgyűlés.** A dunántúli ev. ref. egyházkerület f. hó 17-én és 18-án Tiszta István gróf egyházkerületi felügyelő elnöklésével Pápán tartotta meg évi közgyűlését.

— **A belatinci járás ügye.** Az alsólendvai járás kettéválasztásának s ezzel kapcsolatban Belatincon új járási székhely felállításának aktái — miért, miért se — még mindig elintézetlenül hevernek a miniszteriumban. Besenlyák Lajos belatinci körjegyző, az új járás felállításának egyik leglelkesebb sürgetője, a minap Budapesten járt s ez alkalommal a miniszteriumban felkeresett egy miniszteri tanácsost, az új járás ügyének referensét, hogy az ügy állása felől érdeklődjék. A miniszteri tanácsos a kérdésre így válaszolt:

— Sajnálom, de nem vagyok felhatalmazva arra, hogy a belatinci járás ügyében nyilatkozzam. Annyit azonban kijelenthetek, hogy a miniszter ur ökegyelmessége magának tartotta fenn ebben az ügyben a döntést. A miniszter ur döntése pedig, véleményem szerint, már csak igen rövid idő kérdése...

A miniszter választát most lázas kíváncsisággal várják Belatincon. Kíváncsian várják, de egyre fogyó reménységgel, ugyannyira, hogy most már az optimisták se igen biznak az új járás felállításának sikerében...

— **Batthyány Lajos szobra Vasmegeében.** A vasvármegyei Ikevár hazafias lakossága a község egykori urának, gróf Batthyány Lajos vértanúhalálát szünetelt miniszterelnöknek az ikervári parkban hatalmas ércszobrot állíttat. A szobor másfélszeres életnagyságban, álló helyzetben örökíti meg gróf Batthyány Lajost. A szobrot a nyáron bronzba öntik és a véitánok ünnepén, október 6-án, országos ünnepély keretében leplezik le.

— **Megszűnt a főbérlet.** Az alsólendvanti uradalmi főbérlet, melyet az utóbbi időben Mándy Samu orsz. képviselő bérlet, megszűnt, amennyiben a herceg és a bérlet között megkötött szerződés most lejárt. A bérletsegnél alkalmazott tisztviselő legutóbbja már hetekkel, sőt hónapokkal ezelőtt elhagyta városunkat, míg a legutolsóknak itt maradt Lukács Antal számtartó pedig tegnap költözött el új állomáshelyére, Simongátra.

— **Halász Alfréd szintársulata Csáktornyan.** A dunántúli szinikerület igazgatója, Halász Alfréd, vasárnap óta Csáktornyan játszik társulátával. Bemutató előadásul Molnár Ferenc új vígjátékát, a „Farkas-t” adták. A társulat tagjai tulnyomórészt a tavalyiak, akiket ismerünk: Liszt Ferike, Serfőzy Ilonka, Halászné Juliska, Koltay Lola, Mátrai Kálmán, Kiss Károly, Földessy Imre stb., stb.

— **A Máv. zágrábi üzletvezetősége** mozgalmat indított, hogy a Balatonszentgyörgy—Börgönd közű eső u. n. balatoni vasuti vonalat kikapcsolják a szombathelyi üzletvezetőség kötelekéből és a zágrábi üzletvezetőség alá rendeljék. A mozgalom ellen ellenakció indult.

— **Muraszardahelyiek a plebániáért.** Amint egyik előző számunkban említettük, Füss F. Nándor alsólendvai és dr. K. Hajtós Ferenc csáktornyai orsz. képviselők vezetésével Muraszardahelyről a múlt hónapban egy küldöttség járt a kultuszminiszteriumban, amelynek előadója, Lukmann Nándor körjegyző, arra kérte a minisztert, hogy Muraszardahely részére a vallásalap terheire külön plebániát engedélyezzen. (Muraszardahely t. i. jelenleg a muraszalencei plebániához tartozik.) — Mint most velünk Muraszardahelyről közlik, a község mozgalma egyáltalán nem új keletű, sőt egyízben már igen közel volt ahhoz, hogy külön plebániát kapjon. A kultuszminiszterium ugyanis néhány évvel ezelőtt méltányolta a muraszardahelyiek kérését s hajlandó volt felállítani a plebániát, azzal a feltétellel, ha a község egy paplaknak alkalmas házat ad. A község azonban ezt nem volt hajlandó megadni annak dacára sem, hogy gróf Festetics Jenő a leendő plebánosnak a sajátjából 24 hold földet adott, s így a plebániából semmi sem lett. A muraszardahelyiek most tehát erősen biznak a plebániában, annál is inkább, mert most már hajlandók a szükséges épületet megadni.

— **Az alsólendvai sorozás.** Hétfőn reggel a városunkban működött sorozó-bizottság folytatta működését. Hétfőn a baksai, lendvavásárhelyi és rédicsi körjegyzőségekhez tartozó községek legényei kerültek sorra, számszerint 217-en. Ezek közül bevált 78. Kedden a belatinci és cserföldi körjegyzőségekhez tartozó községek legényei (208) közül bevált 46; szerdán pedig a csesztregyi és reszneki körjegyzőségekhez tartozó községek s Alsólendva nagyközség legényei kerültek sor alá, összesen 136-an. Ezek közül „tauglich” lett 48 legény. Alsólendváról a következő ismerőseinket találta a bizottság alkalmasnak a katonai szolgálatra: Laubheimer Alán joghallgató, Baranyay Lajos tanító, Tóth József bírósági díjnok, Toma Gábor vasuti gyakornokot stb. — Az idei sorozáson felültenek sok volt a távollevő hadkötelek, akik a sorozás előtt, vagy már régebben kivándoroltak Amerikába. Különösen a vend községekből, ahol a kivándorlás jobban el van terjedve, hiányzott sok legény. Volt vend község, ahol a sor alá kerülő legények 50—60 %-a hiányzik. A magyar községekből annál jobban szedték a legényeket. Volt olyan magyar község, ahonnan 10 legény közül 9 bevált s csak egy ment haza pántlika nélkül.

— **Hó, fagy, vihar.** 1913. április 13-án (nem hiába tartják a 13-as számot szerencsétlennek) szomorú időre ébredtünk. Az éjszaka dühöngő vihar decembertől fagyot s bokáig erő hivat hozott vidékünkre, sőt az egész országra. Vasárnap éjszaka ismét erős hideg volt, ugy, hogy reggelre csontkeményre fagyott minden. Az abnormis, rettenetes időjárás tönkretette a gazdáknak ugyszólván mindenét, elfagyasztotta a szőlőket, gyümölcsösöket, vetéseket. Másnap a fák levelei, virágai megfeketedve, lankadtan konyultak le, vagy hullottak alá. Borzasztó volt még nézni is. Az emberek elcsüggedve, könnyezve nézték a nagy pusztulást, melyet a rettenetes időjárás hozott erre a szerencsétlen országra, s minden száj csak azt kérdezte: hát még mi következik reánk, szegény magyarokra?!

— **Kisiklott tehervonat.** Vasárnap reggel az Alsólendváról 6 óra 40 perckor indított 6461. számú tehervonatnak öt kocsija Bak állomásnál kisiklott. A baleset oka az volt, hogy az éjszakai vihar a töltésen olyan nagy mennyiségben hordta össze a havat, hogy a vonat nem tudott megbirkózni vele s kisiklott. A helyükből kiugrott kocsikat csak órák múlva, nagy fáradtsággal sikerült a sinekre visszahelyezni, de egyéb baj, mint-hogy a délután 2 óra 46 perckor Zalaegerszeg felől jövő személyvonat d. u. 5 óra 35 perckor ért ide s a tőlünk 5 óra 30 perckor induló délutáni vonat is több órás késéssel indult, a kisiklásból nem származott.

— **Mikor halt meg Krisztus?** Erre nézve egynehány adat közüdomásu: az, hogy római helytartó Pontius Pilátus volt, hogy Kairós volt a zsidó főpap s hogy a halál napja péntek volt, a hónap pedig niszán hónap. Ezeknek az adatoknak az alapján most egy római csillagászprofesszor kiszámította, hogy Krisztus a mostani időszámítás harmincadik esztendőjének tavaszán halt meg 34 esztendő korában. Ami egyben azt is jelenti, hogy a mostani esztendőnk Krisztus születése óta nem az 1913-ik, hanem négy esztendővel több.

841 913. tk. sz.

Árverési hirdetmény kivonata

Az alsólendvai kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Kerkamelléki Takarékpénztár végrehajtatónak Szunyogh Pál és fel. szül. Völgyi Kati, továbbá Völgyi József végrehajtást szenvedők elleni 1500 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést az alsólendvai kir. járásbírószág területén levő következő ingatlanokra: 1. Szunyogh Pálnak a reszneki 126. sz. tjkvben $\dagger$ 2. sor 265. hrsz. a ingatlanból (szántó a Lakos-dűlőben) való B. 5. alatti jutalékára 82 kor.; 3. ugyanannak az u. o. 708. sz. tjkvben $\dagger$ 1. sor 223. hrsz. a felvett ingatlanból (90. számú ház, udvar kert és föld a beltelékben) való B. 5. alatti jutalékára 400 kor.; 3. Szunyogh Pálné sz. Völgyi Katinak és Völgyi Józsefnek a kerkaujfalu 106. sz. tjkvben $\dagger$ 2. sor 101. hrsz. a ingatlanból (szántó a Kismezői dűlőben) való B. 6., 8., 10. alatti jutalékaikra 6 kor.; 4. ugyanazoknak a kerkaujfalu 104. sz. tjkvben $\dagger$ 1-3. sor 16. hrsz. (12. számú ház, udvar és kert), 126. hrsz. (rét a Nagyihdi dűlőben) és 146. hrsz. (szántó a telekvégi dűlőben) alatt felvett s telekkönyvileg egy jószágtestet képező ingatlanokból a B. 4., 6. és 8. alatti jutalékaikra együttesen 561 korona czennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy fentebb megjelölt ingatlanok, illetve ingatlan jutalékok

1913. június hó 26-án délelőtt 9 órakor

Resznek községben a körjegyzői irodában s d. u. 2 órakor Kerkaujfalu községhezánál megtartandó nyilvános árverés a megállapított kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ -án alul eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 $\frac{9}{10}$ -át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én sz. a kelt ig. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróóság tkvi hatósága.

Alsólendván, 1913. márc. 14-én.

Bíró s. k., kir. jbró.

2094 913. tk. szám.

Árverési póthirdetmény.

Az alsólendvai kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság közhírré teszi, miszerint a Kerkamelléki Takarékpénztár végrehajtatónak Szunyogh Pál és felesége, szül. Völgyi Kati, továbbá Völgyi József végrehajtást szenvedők elleni 1500 kor. és jár. iránti végrehajtási ügyében 841/913. tkv. sz. alatt kibocsátott árverési hirdetményben Szunyogh Pálnak a reszneki 126. sz. tjkvben $\dagger$ 1. sor 265. hrsz. a ingatlanból való B. 5. a. jutalékára 82 kor., az u. o. 708. sz. tjkvben $\dagger$ 1. sor 253. hrsz. a ingatlanból való B. 5. alatti jutalékára 400 K s Szunyogh Pálné szül. Völgyi Katinak és Völgyi Józsefnek a kerkaujfalu 106. sz. tjkvben $\dagger$ 2. sor 101. hrsz. a ingatlanból való B. 6., 8., 10. alatti jutalékára 6 kor., az u. o. 104. sz. tjkvben $\dagger$ 1-3. sorsz. a 16., 126., 146. hrsz. a ingatlanból való B. 4., 6., 8. a. jutalékára 561 korona kikiáltási árban Resznek községbe a körjegyzői irodába

1913. június hó 26. napjának d. e. 9 órája

s Kerkaujfalu községbe a községhezához ugyanaznap délután 2 órájára kitűzött árverés az 1881. évi LX. tc. 167. §-a alapján a Répecevidéki Takarékpénztár (Cseprek) végrehajtott érdekében, ennek 725 kor. tőkekövetelése s jár. kielégítése végett is meg fog tartatni.

Alsólendva, 1913. április 6-án.

Bíró s. k., kir. jbró.

6146 912. tkvi szám.

Árverési hirdetmény kivonata

Az alsólendvai kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az Orségi Takarékpénztár végrehajtatónak Pál Mihály és felesége, szül. Bazsika Juli végrehajtást szenvedők elleni 3500 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést Pál Mihálynak és neje Bazsika Julinak az alsólendvai kir. járásbíróóság területén levő következő ingatlanokra és ingatlan jutalékaikra, u. m.: 1. a kerkabarabási 91. számú tjkvben $\dagger$ 7. sor 1051. hrsz. a felvett ingatlanból a B. 7. és 12. a. jutalékukra (rét a Csulla dűlőben) 224 kor.; 2. e tjkvben $\dagger$ 8. sor 1092 hrsz. a ingatlanból (erdő a Berki dűlőben) való B. 7., 12. alatti jutalékukra 65 kor.; 3. e tjkvben $\dagger$ 9. sor 1304. hrsz. alatt felvett ingatlanból (szántó a Cserhegyen) való B. 7., 12. a. jutalékukra 6 K; 4. e tjkvben $\dagger$ 10. sor 1579. hrsz. a ingatlanból (erdő a külső cserhegyi mezőn) való B. 7., 12. a. jutalékukra 16 kor.; az u. o. 173. sz. tjkvben $\dagger$ 1. sor 1573. hrsz. a felvett egész ingatlanukra (erdő a külső cserhegyi mezőn) 3 kor.; 6. az u. o. 512. sz. tjkvben $\dagger$ 1. sor 905. hrsz. a felvett egész ingatlanukra (szántó az isaföldi keleti dűlőben 526 kor.; 7. Pál Mihálynak az u. o. 102. sz. tjkvben $\dagger$ 4. sor 395. hrsz. a felvett egész ingatlanból a B. 24., 30. alatti jutalékára (szántó a Szilfai dűlőben) 207 kor.; 8. az u. o. tjkvben $\dagger$ 5. sor 451. hrsz. a felvett ingatlanból (szántó az oltványi dűlőben) való B. 24., 30. a. jutalékára 210 kor.; 9. az e tjkvben $\dagger$ 7. sor 934. hrsz. a ingatlanból (rét a Bozói dűlőben) 258 korona; 10. az e tjkvben $\dagger$ 8. sor 1026. hrsz. a ingatlanból (erdő a Pusztá-dűlőben) 117 kor.; 11. az e tjkvben 1501. hrsz. a ingatlanból (szántó a cserhegyi dűlőben) 141 kor.; 12. az e tjkvben $\dagger$ 11. sor 1569. hrsz. a ingatlanból (erdő a külső cserhegyi mezőn) 97 kor.; 13. az u. o. 130. számú tjkvben $\dagger$ 2. sor 201. a. ingatlanból (szántó a felső telekben) való B. 4. alatti jutalékára 17 K; 14. az e tjkvben $\dagger$ 7. sor 1052. hrsz. a ingatlanból (rét a Csulla dűlőben) való B. 4. a. jutalékára 63 kor.; 15. az e tjkvben $\dagger$ 8. sor 1090. hrsz. a ingatlanból (erdő a berki dűlőben) való B. 4. a. jutalékára 16 korona; 16. az e tjkvben $\dagger$ 9. sor 1305. hrsz. a ingatlanból (szántó a Cserhegyen) való B. 14. a. jutalékára 7 kor.; 17. az e tjkvben $\dagger$ 10. sor 1578. hrsz. a ingatlanból (erdő a külső cserhegyi mezőn) való B. 4. alatti jutalékára 7 kor. kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok, illetve ingatlan jutalékok

1913. május 2. napján d. e. 9 órakor

Kerkabarabás községhezánál megtartandó nyilvános árverés a megállapított kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ -án alul eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 $\frac{9}{10}$ -át, vagyis 224 koronát készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt m. kir. I. M. r. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróóság mint tkvi hatóság.

Alsólendva, 1913. január hó 27.

Bíró s. k., kir. jbró.

Egy jó házból való fiu

tanoncnak

fizetéssel felvétetik

Balkányi Ernőnél A.-lendván.

ÉRTESETÍTÉS.

Értesítem a tisztelt közönséget, hogy lakásomat és műhelyemet május 1-én az Alsó-utcában levő saját házamba (volt özv. Ungerné-féle ház) helyezem át.

Tisztelettel

Pandur Lajos

4-2

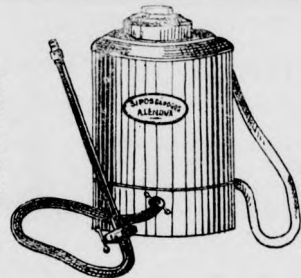
festő.

Szőlősgazdák figyelmébe

ajánlom nagy raktáramat

réz- és fa-permetezőkbek és mindenféle permetező-részekben.

Permetezőket olcsó napi díjzással kölcsön is adok!

Mindennemű permetezőök javítását szakértőn, olcsón végzem!

Sipos Lajos épületbádogos

ALSÓLENDVA.

15-1

Képes Hét

100

Kötetes Könyvtára

vászonkötéses köteteit az előfizetők 50 fillér ráfizetés ellenében

ingyen és bérmentve kapják meg.

Falk, Geijerstam, Gorkij, Krudy, Döczy, Szomaházy, Szemere György stb. hírneves írók műveinek gyűjteményes kiadása.

Minden hónapban egy kötet.

A KÉPES HÉT előfizetése 6 hónapra 6 kötettel együtt 8 korona.

Kiadó: Budapest, V., Visegrádi-u. 8

Csapot keresek

rédicsi koresmámba május 1., vagy 15-ikei belépésre. Reflektánsok direct hozzám forduljanak. 1-1

Flesch Manó, Rédics.

Érdekes Ujság

a legjobb és legolcsóbb képes heti folyóirat, számonkint 20 f-ért kapható

Balkányi Ernőnél Alsólendván.

Kiváló új fajborok!

MEGHIVÁS.

Ó-borok nagy választékban!

Visontai és Mátrahegyaljai Szőlőtelepek Borértékesítő Részvénytársasága Elnök: Nagyméltóságu Dr. Kállay Zoltán v. b. t. t., Hevesmegye főispánja. Igazgatóság székhelye: **GYÖNGYÖS**, (Főtér, Luby-ház, Új bankpalota). Postafiók 1. sz. Telefon 99. sz. Sürögycim: Visontamátra.Ó 1908—1911. évjáratu és új FAJBOROK.
Pecsenye-, csemege-, szamorodni- és asszu-borok.Hazánk legnagyobb termő hegyi oltvány szőlőtelepei:
Beültetett terület 540 hold. Évi termés 12,000 hectoliter.

A t. vendéglős urakat meghívjuk szőlőtelepeink pincészetének megtekintésére, szükségletük méltányos árban, idejekorán való biztosítása céljából.

10-3

BORFAJOK: Mézes, Ezerjő, Rizling, Furmint (Som), Hárslevelű, Muskát-
Otonell, Chasselas, Kövidinka, Pozsonyi, Erdei, Mustos, Madelaine,
Kadarka, Otello, Oportó, Burgundi, Kabernet.

Zala-, Vas- és Somogy megyei képviselőt:

Polgár Dávid és Társa urak Budapest, VI., Frangepán-u. 12.

Takács Ferenc

mű- és butor-asztalos ALSÓLENDVÁN.

Ajánlja nagy raktárát mindennemű

temetkezési cikkekben.

Nagy választék 12-12

kész koporsókban,szemfedél, sirkoszoruk, koszoru-
szalagok, mirtuszcsokrok, fejkoszoruk,
fátyolok, halotti ruhák, cipők, harisnyák-
ban stb. **Koporsódíszek és szalag-
betűk legnagyobb raktára.**

Mérsékelt, legolcsóbb árak!

Szőlőbirtokosok

különös figyelmébe!

HA FORHINNAL permetez, 17-10

RÉZKÉNPORRAL poroz és**BAGOLLAL** öli a szőlőmolyt:I-SZÖR kevesebb a gond,
II-SZÖR kevesebb a munka,
III-SZÖR kevesebb a munkabér!mert a **FORHIN** a sokszorta megjavított bordói keverék és számtalan köszönő- és elismerő-
levél tanúsága szerint mindenütt a **legnagyobb megelegedéssel** használják.**FORHIN** -nak nincs üledéke, vízbe dova azonnal oldódik és **biztosan pusztítja a peronosporát**;
egy kész anyag, főalkatrésze rézgalic, tapadóképessége oly nagy, hogy bármely
harmatnál permetezhet vele;**Gyümölcskertészek** használnak saját érdekükben **Californiai lét**, a gyümölcsrovarok
elleni védekezésre **rovarenyvet** minden kártékony rovar lekötésére,
rovartfogó övet az összes kártékony rovarok elfogására, **Laurinat**
a rovarok ellen nyári védekezésre. **Lauril oltóviaszt** az oltványok
nemesítésére, **Ichneumint** a zsege virágok permetezésére, **Nicotin Quassiakivonatot** faiskolák permetezésére,
Topomort mezei egerek pusztítására. **Pampilt** rovarok és darazsak elfogására. — Tessék mindezen cikkekről
kimerítő leírást és használati utasítást kérni, melyet ingyen és bérmentve küld az összes érdeklődőknek a**FORHIN** szőlőpermetezési anyaggyár
BUDAPEST, VI. ker., Váci-ut 93/v. szám,
valamint képviselői: Hirsch és Szegő Nagykanizsa, Gyarmati Vilmos Zalaegerszeg, Rosenberg Ernő Keszthely,
Hiller Ignác és Fia Tapolca, Marton Mór Keszthely, Spiegel Rezső Tapolca, Szalay Ignác Zalaszentgrót.Athenaeum Könyvtár köteten-
ként I kor. 90 fillérért s Modern Könyv-
tár könyvek igen olcsón kaphatók Balkányi
Ernö könyvkereskedésében Alsólendván.**6050**közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magá-
nosoktól igazolja, hogy a**KAISER-féle Mell-Karamella**
három fenyővel**Köhögés** rekedtség, hu-
rut, elnyálká-
sodás és gör-
csös köhögés
ellen legbiztosabban használhatók.Csomagonként 20 és 40 fillér, doboz-
ban 60 fillérértkapható Alsólendván Fuss F. Nandor
gyógyszertárában. *—24**T. vendéglős urak figyelmébe!****Legjobb minőségű asztali****és csemege új- és ó-borok**

mérsékelt árak mellett minden mennyiségben kaphatók

Iroda: a Délvas megyei Taka-
-rékpénztár épületében.**Kalchbrenner és Nádai**
muraszombati borpincéikben.

20-15

A lendvai közvilágításügye még nincs megoldva, de
azért Ön gyönyörűen világíthat,
ha vásárol egy **villamos****zseblámpát!**Vakító fényt adó zseblámpák
és elemek sokféle nagyságban,
a **legolcsóbb árban** kaphatók egyedül:**Balkányi Ernőnél A.-lendván.****Keil-lakk**„Keil-Lakk“-nál jobb máz nincsen,
Asszony mondja: ez a kincsem!
A padló úgy fénylik tőle,
Nem is kell sok máz belőle;
Kevés munka, semmi kín,
Barna vagy porszürke szín,
Figyelmet csak arra tegyen,
Hogy az mindig „Keil-Lakk“ legyen!
Ajtó, mosdó, ablakpárkány
Oly fehér lesz, mint a márvány,Ha „fehér Keil-Lakk“-ot veszünk
S vele mindent jól befestünk.
Konyhabutor, asztal, szék,
Itt van „Keil-Lakk“ azurkék.
Kerti butort fessünk zöldre,
Gyermekeknek öröme.
„Keil-Lakk“-ból van minden szín,
Kék, piros, zöld-rozmarin.
Szóval: ház vagy nyárilak,
Mindig legyen ott „Keil-Lakk“!

MINDENKOR KAPHATÓ:

ARNSTEIN BENŐ (Graner Testvérek utóda) cégnél ALSÓLENDVÁN
és ASCHER B. ÉS FIA cégnél MURASZOMBAT.

6-2